

28. maí Gjalldskrá þessi og reglur er sett samkvæmt 12. gr. laga nr. 30 1941 um fjar-
skipti, og gengur í gildi 1. júní 1953.

Póst- og simamálaráðherrann, 28. maí 1953.

Björn Ólafsson.

Guðmundur Hliðdal.

L Ö G R E G L U S A M Þ Y K K T

fyrir Keflavíkurkaupstað.

I. KAFLI

Um reglu og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega uppþot og óspektir ekki eiga sér stað. Menn mega ekki þyrpast saman á almannafæri, svo að til tálma sé fyrir umferðina. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi, svæði, er almenningur fer um eða ætlað er til almennings afnota, svo sem leikvelli, torg, bryggjur, hólvirki o. s. frv. Um veitingahús, almennar knattþórðsstofur, afgreiðslustaði bifreiða, leikhús, önnur samkomuhús, sölubúðir, opinberar skrifstofur og önnur samkomuhús, þar sem opinber eða almenn afgreiðsla fer fram eða umferð um, gilda ákvæði samþykktar þessarar um almannafæri eftir því, er við á.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri eða annars staðar, þar sem almenningur kemur saman, þá skulu menn haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan eða umsjónarmaður setur til þess að varðveita góða reglu.

2. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, kalla, syngja eða hafa annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi háttalag, sem getur raskað allsherjarreglu eða ónáðað þá, er um fara eða nálægt húa.

3. gr.

Enginn má að þarflausu berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum eða hafast nokkuð að, er ónáðar eða ónáðað getur íbúendur húsa. Bannað er að afhafast nokkuð það, er raskar næturró manna.

4. gr.

Á götum, eða þar sem hætta getur stafað af, má ekki leika knattleik, paradís, eltingarleik, feluleik, stikk eða klink, ekki gera rennibrautir né renna sér á skautum, skíðum eða sleðum eða hafa um hönd aðrar skemmtanir eða leika, er hindra eða hindrað geta umferðina. Bannað er að hanga utan í vögnum, sleðum eða bifreiðum, sem eru á ferð um götur eða svæði, eða festa við þá sleða, handvagna eða annað, er til óþæginda getur orðið.

5. gr.

Á götum eða yfir svæði, sem almenningur fer um, má eigi skjóta með örvaboga, lykklabyssum eða öðrum skotvopnum, kasta kasttækjum, ekki kveikja í púðri, skoteldum eða nokkrum öðrum sprengiefnum, ekki kasta steinum, glerbrotum, snjókögglum, torfi, óhreininum, vatni eða öðru, er tjóni eða óþægindum geti valdið

þeim, er um slíka staði fara. Þó getur lögreglustjóri veitt undanþágu með skoteldi, er sérstaklega stendur á, enda séu leyfin þá bundin við ákveðið svæði. Án leyfis lögreglustjóra má ekki tendra bál eða ganga með blys. Sprengingar má aðeins gera með sérstöku leyfi lögreglustjóra, og ber hæði verkstjóri og sá, sem mannvirkid er unnið fyrir, ábyrgð á, að allrar varúðar sé gætt. Sprengiefni má aðeins geyma, þar sem lögreglustjóri ákveður eða samþykkir. Lögreglustjóri getur hannað sölu skotelda í umdæmi sínu. 121
4. júní

6. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri eða í búningi, sem misbýður velsemi eða getur raskað allsherjarreglu. Sömuleiðis er hannað að sýna af sér hneykslanlega hegðun, t. d. með því að vera áberandi ölvaður, með því að ávarpa menn ókurteisum eða ósæmilegum orðum, með því að sýna af sér ósæmilegt látbragð, fletta sig klæðum, gera þarfir sínar o. s. frv.

7. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn við bryggjur eða fjörur kaupstaðarlóðarinnar, eða svo nálægt landi eða skipum, að hneyksli geti valdið.

8. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur að segja rétt til nafns síns og heimilis, þegar lögregluvaldið krefst þess.

9. gr.

Sirenumerki má aðeins viðhafa til brunaboðunar og þeirrar notkunar, er bæjrstjórn og lögreglustjóri samþykkja.

10. gr.

Almenningi er skylt að hlýða öllum skipunum lögreglumanna, er þeir gefa til þess að stjórna umferð eða halda uppi góðri reglu eða öðrum löglegum skipunum þeirra. Lögregluþjónar geta krafid sér til aðstoðar hvern fulltíða mann, sem þeir ná til, til þess að afstýra óreglu eða óspektum. Ef lögregluþjónar eða þeir, sem kvaddir hafa verið til aðstoðar lögreglunni, verða í skyldustarfi sínu fyrir skemmdum á fatnaði, ber þeim bætur úr bæjarsjóði eftir mati tveggja dómkvaddra manna, en bæjarsjóður á aðgang að þeim seka.

Nú er um slys að ræða á lögregluþjóni eða hjálparmanni hans við slík skyldustörf, og greiðir þá bæjarsjóður meðul öll, lækni- og sjúkrakostnað, er eigi greiðist annars staðar frá.

II. KAFLI

Ákvarðanir til þess að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðina.

11. gr.

Enginn má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljóskerum bæjarins.

Enginn má taka vatn úr brunahönum bæjarins eða hreyfa við þeim að neinu leyti, nema hann hafi til þess fengið leyfi slökkviliðsstjóra eða umsjónarmanns vatnsveitunnar.

Enginn má snerta við brunaboðum bæjarins, nema þurfi til þess að gera vart við eldsvoða.

Enginn má raska eða skemma rafmagnsleiðslur eða síma.

12. gr.

Án leyfis lögreglustjóra má enginn setjast að á almannafæri til þess að selja vörur eða reka aðra atvinnu, og sé slíkt leyfi veitt, þá aðeins á þeim stað, er leyfið

121 tekur til. Börn eða unglingar yngri en 16 ára mega ekki selja vörur á almannafæri 4. júní nema með leyfi barnaverndarnefndar. Þó er börnum 8 ára eða eldri heimilt að selja dagblöð og fréttablöð. Með leyfi lögreglustjóra má selja á almannafæri aðgöngumiða að útisamkomum, dagskrár og annað þessu skylt að hans dómi.

Íslenzkar afurðir getur heilbrigðisnefnd heimilað að selja á torgum eða annars staðar, enda sé öllum gildandi ákvæðum um slíka sölu fullnægt.

Bannað er sölumönnum eða öðrum að gera vart við sig með ópi, köllum eða söng frá náttmálum til dagmála.

Um sölu á íslenskum afurðum getur bæjarstjórn sett reglur, sem fullnægi kröfum heilbrigðisnefndar um þrifnað og hreinlæti.

13. gr.

Án leyfis hlutaðeigandi húsráðanda má enginn láta fyrirberast á húslóðum, húsríðum, húspökum, girðingum, í garðshlíðum eða á stöðum, þar sem inn er gengið í hús eða húslóðir, né fara inn í híbýli hans í söluerindum. Auk þess getur lögreglan bannað mönnum að hafast við á þessum slóðum, ef hún telur, að það geti valdið óþægindum eða hættu.

14. gr.

Stéttir fram með götum skulu eingöngu ætlaðar gangandi mönnum; eftir þeim má eigi fara með sleða, reiðhjól, hjólbörur, vagna né önnur aktól, nema barnavagna, og eigi bera, draga, velta eða á annan hátt flytja með sér fyrirferðarmikla hluti, svo sem tunnur, hey eða annað, sem tálmar umferðinni. Ljái, gaddahrifur, skotvopn og aðra hluti, sem tjón getur hlotið af, má aðeins flytja eftir götunni sjálfri, og skal svo um þá búið, að engin hætta stafi af þeim. Hlaðnar byssur má ekki bera á götum bæjarins eða annars staðar á almannafæri. Byssur skal ávallt bera þannig, að hlaupopið viti upp.

15. gr.

Á almannafæri má eigi leggja eða setja nokkuð, er tálmar umferðinni. Þó mega þeir, sem flytja að sér vörur, eldivið, hey eða annað slíkt, og eigi geta lagt það frá sér á sjálfs síns lóð, leggja það á torg og götur meðan á flutningnum stendur, en gæta skal þess, að það geri sem minnstan farartálma.

Að flutningunum loknum skulu þeir hreinsa vandlega götuna eða torgið, sem notað var. Bifreiðar, vagnar, hjólbörur og sleðar mega ekki standa á götum lengur en nauðsynlegt er, til að fylla þá og tæma, og aldrei mega þeir standa á gangstéttum. Bæjarstjórn ákveður í samráði við lögreglustjóra hvar á götum eða torgum standa megi vagnar eða bifreiðar, sem notaðar eru til fólks- og vöruflutnings og setur sérstakar reglur þar að lútandi.

16. gr.

Á götum, gangstéttum eða annars staðar á almannafæri má ekki vinna neina vinnu, er tálmar umferð manna eða gerir hana hættulega, t. a. m. höggva eða mylja grjót, gera við bifreiðar eða reiðhjól eða því um líkt. Eigi heldur hrista gólfteppi, víðra sængurföt eða hengja föt eða þvott til þerris eða þess konar, af veggsvölum eða gluggum, er vita að almannafæri.

17. gr.

Vöruskápa, gluggaskýlur, auglýsingaspjöld eða annað þess háttar má ekki hengja utan á hús á almannafæri, þannig að óþægindi verði að, að dómi lögreglunnar. Í opnum gluggum, er vita að almannafæri, má ekki láta standa jurtaþotta eða neitt það, er tjóni getur valdið, ef það fellur niður.

18. gr.

121

Eigi má fleygja glerbrotum, steinum, snjóboltum, nöglum, önglum, fiskúrgangi, hálm, ávaxtahýði, pappírusrusli eða öðru þess konar á almannafæri, né heldur skvetta þar vatni eða öðru, er getur haft í för með sér hættu, óþrifnað eða óþægindi fyrir vegfarendur.

19. gr.

Foreldrum og öðrum hlutaðeigandi er skylt að annast um, að tilhlýðilegt eftirlit sé haft með óstálpuðum börnum, sem eru á þeirra vegum, þegar þau eru á almannafæri. Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri seinna en kl. 20 á tímabilinu frá 1. október til 1. maí, og ekki seinna en kl. 22 frá 1. maí til 1. október, nema í fylgd með fullorðnum.

Börn frá 12 til 14 ára mega ekki vera á almannafæri seinna en kl. 22 á tímabilinu frá 1. október til 1. maí, og ekki seinna en kl. 23 frá 1. maí til 1. október, nema í fylgd með fullorðnum.

Börnum er bannað að vera á bryggjum og bryggjupöllum, nema þau eigi þangað brýnt erindi að dómi lögreglunnar.

20. gr.

Enginn má gera skurð í gangstéttir, götur og torg bæjarins né raska þeim, nema hann hafi til þess leyfi bæjarstjóra og samþykki lögreglustjóra, enda setji hann aftur í samt lag það, sem raskað var. Slík verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi sé að og ætíð skal þess gætt, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmann með nægilega greinilegum ljósum, er loga skulu frá því dimma fer að kvöldi til þess að hjart er að morgni. Að öðru leyti gerir lögreglustjóri þær ráðstafanir, er honum þykir þurfa, til þess að afstýra hættum fyrir vegfarendur. Getur hann bannað umferð um götuna að nokkru eða öllu leyti, meðan á verkinu stendur, eða skipað fyrir, hvernig umferðinni skuli hagað. Ef slíkt verk dregst úr hófi fram, eftir að byrjað er á því, getur lögreglustjóri látið ljúka verkinu eða setja götuna í samt lag aftur á kostnað þess, er átti að framkvæma verkið.

21. gr.

Þegar nýtt hús er byggt eða eldra hús rifið og byggt upp að nokkru leyti, er eiganda þess, ef húsið liggur við almannafæri, skylt að skýra lögreglustjóra frá, áður en verkið byrjar og sanna fyrir honum heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri setur, til þess að afstýra farartálma og hættu eða óþægindum fyrir vegfarendur. Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á almannafæri, nema þar sem lögreglustjórinn leyfir, og eigi má það liggja lengur en nauðsyn krefur. Mold, mól, leifar af verkefni og annað, er af byggingunni stafar, skal eigandinn færa burtu, er húsgerðinni er svo langt komið, að því verði við komið. Girðingar, sem kunna að hafa verið reistar til þess að afstýra hættu eða farartálma, skal taka burtu þegar í stað, þegar lögreglan krefst þess. Nú brennur hús eða mannvirki, eða það er tekið burt án þess, að annað sé gert í staðinn, og er þá eiganda skylt að ganga svo frá hússtæðinu, að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óþrýði af.

22. gr.

Pallar, stoðir og annar umbúnaður þess konar, sem notaður er við húsa-smíðar og aðrar byggingar eða viðgerðir á húsum, skal vera nægilega traustur, og þeir, sem nota hann, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn. Á slíkum pöllum utanverðum skal vera að minnsta kosti 20 cm há brík og handrið eða reipi í brjóst-hæð. Lausir stigar, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málningu, gluggaþvotti eða þess konar, skulu vera nægilega traustir og kjálkarnir búnir járnköddum að neðan, ef stiginn er meira en 4 metra langur.

121 Lausir stigar mega ekki standa við húsvegg á almannafæri, nema meðan verið 4. júní er að nota þá.

Brot á þessari grein er á ábyrgð þess, er verkið annast, eða, ef hann er eigi tilgreindur, þá á ábyrgð húseiganda.

23. gr.

Nú er hús eða hluti af húsi svo hrörlegt, að hætt er við, að það hrynji eða falli niður, eða það er þannig byggt, að hætt er við, að járn fjúki af þaki eða veggjum, og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og boðið eiganda eða umráðamanni hússins að gera þær umbætur á því, að eigi geti valdið hættu fyrir vegfarendur. Auk þess getur lögreglustjóri látið rífa húsið á kostnað hlutaðeiganda. Sama gildir og, þegar grjótgörðum, skíðgörðum eða annarri girðingu liggur við falli.

24. gr.

Öll áhöld, sem notuð eru til þess að hefja upp eða renna niður vörum eða öðru úr húsum, sem liggja á almannafæri, skulu vera nægilega traust, og þeir, sem þau nota, skulu vera áreiðanlegir og gætnir menn.

25. gr.

Um þakrennur og rennsli frá húsum í göturæsi eða rennur skal svo um húið, sem fyrir er mælt í byggingarsamþykkt kaupstaðarins, og er húseiganda skylt að halda hvoru tveggja vel við.

26. gr.

Þegar ís leggur á höfnina eða Íshústjarnirnar, má enginn fara út á ísinn, fyrr en hann er orðinn vel heldur. Þyki lögreglustjóra ísinn ekki nógu traustur, skal hann banna alla umferð um hann.

27. gr.

Eigi má kasta í höfnina eða fjöruna grjóti, mól, sandi, ösku, dauðum fiski, sild, matarleifum, slori, fiskúrgangi, rusli né öðru slíku.

28. gr.

Nú liggur kjallaraop út að stétt eða götu og lengra fram en húshliðin, og skal vera handrið úr jární eða öðrum málmí beggja megin við þau, og lögreglustjóri getur auk þess krafizt, að kjallaraopið sé byrgt með hlemm eða hlera frá því dimma tekur að kvöldi, unz bjart er að morgni. Í kringum birtugrófir við stétt eða götu skal setja handrið úr jární eða öðrum málmí, eða nægilega sterkar járngrindur yfir, jafnhátt stéttinni eða götunni. Handrið samkvæmt þessari grein mega ekki vera lægri en 60 cm.

29. gr.

Fiskinet má aldrei breiða til þerris yfir götur kaupstaðarins, gangstéttir eða annars staðar, þar sem umferð er mikil. Timbur má ekki liggja laust á verzlunarlóð eða þakjárn eða slíkar vörur, þannig, að þær geti fokið í hús eða götur.

III. KAFLI

Almennar umferðarreglur.

30. gr.

Vegfarendum er skylt að sýna fyllstu nægætni gagnvart öðrum vegfarendum og þá sérstaklega þeim, sem blindir eða heyrnarlausir eru, einkum, þegar farið er yfir þvera götu, við vegamót og þar sem viðvörunarmerki eru sett. Þeim er skylt að haga sér tafarlaust eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan setur um umferðina, hvort sem

Það er gert með uppfestum auglýsingum, með boðum eða bendingum. Þeim er skylt að nema staðar samstundis og lögreglan gefur stöðvunarmerki.

Allir vegfarendur skulu samstundis víkja úr vegi fyrir bifreiðum slökkviliðsins, sjúkrabifreiðum og bifreiðum lögreglunnar, enda gefi þær auðþekkt hljóðmerki (sbr. 44. gr.).

121
4. júní

31. gr.

Stéttir meðfram götum skulu aðeins ætlaðar gangandi mönnum og mega menn ekki halda kyrru fyrir eða staðnæmast þar svo lengi, að truflun valdi að dómi lögreglunnar. Eftir gangstéttum má eigi fara með sleða, reiðhjól, hjólbörur, handkerrur, vagna né önnur aktól, nema barnavagna. Fótgangandi vegfarendur skulu, er þeir eru á ferð um götur bæjarins, vegi eða torg, að jafnaði halda sig á gangstéttum, þar sem þær eru fyrir hendi. Þeir, sem ganga eftir götum eða stígum, þar sem engar gangstéttir eru, eða vegna þrengsla á gangstéttinni, verða að víkja út á götuna, eða þurfa að ganga yfir hana þvera, skulu veita umferðinni nána athygli og víkja þegar til hliðar, er viðvörðunarmerki eru gefin. Ef fótgangandi vegfarendur fara yfir götuna, skulu þeir fara beina stefnu yfir þvera götuna, og yfir gatnamót er bannað að ganga á ská milli horna.

Vegfarendum er óheimilt að láta fyrir berast á götum eða stígum lengur en nauðsyn krefur til þess að komast leiðar sinnar. Gildir þetta jafnt, þótt umferð sé engin samtímis á sama stað eða nærliggjandi svæði.

32. gr.

Með hesta og ökutæki má aðeins fara eftir þeim hluta götunnar, sem er ætlaður til aksturs, en ekki eftir gangstéttum né vegum, sem ætlaðir eru til annarrar sérstakrar notkunar. Ef ástæða þykir til vegna umferðarhættu, getur lögreglustjóri eða bæjarstjórn ákveðið einstefnuakstur, bannað akstur, reið eða hjólréiðar um einstakar götur, enda sé auglýst á gatnamótum, hvaða umferð sé bönnuð.

Lögreglustjóri ákveður gerð umferðarmerkja, hvernig þeim skuli komið fyrir og þýðingu þeirra. Auglýsingu þeirra hagar hann eftir því, sem hann telur þörf.

33. gr.

Allir, sem fara um götur bæjarins utan gangstétta, hvort heldur eru gangandi, ríðandi, í vagni, í bifreið, á hjóli eða öðrum farkosti, skulu halda sér, gripum sínum og farartækjum á vinstri hellingi akbrautarinnar eingöngu, og svo nærri götu-brún eða gangstétt sem auðið er.

Sá, sem vill komast fram fyrir vegfarendur, skal víkja til hægri handar, þó ekki meira en nauðsyn krefur.

Við vegamót skal, ef þörf gerist, sá bíða, sem hefur farartæki á vinstri hönd. Þessi regla leysir vegfarendur þó ekki undan þeirri skyldu að sýna fyllstu nærgætni og varkárni við vegamót, þótt þeir eigi þar umferðaréttinn.

Þeir, sem fara um gangstéttir, skulu víkja til vinstri handar, en eru þó ekki skyldir til að víkja út á akbrautina, sé hún á vinstri hönd.

34. gr.

Um götuhorn skal aka í kröppum boga, ef snúið er til vinstri handar, en í löngum, ef snúið er til hægri. Á götuhornum og gatnamótum er bannað að aka fram fyrir hest eða ökutæki, sem á undan fer. Þegar ekið er út úr hliðum eða um vegamót, skal farið hægt.

35. gr.

Það er bannað að aka eða ríða á móti hópögungum og líkfylgdum eða fram hjá þeim. Skal víkja úr vegi fyrir þeim, ef unnt er, eða nema staðar, meðan þær fara fram hjá. Hópganga telst, þegar fólk streymir á íþróttavelli o. þ. h.

121 Ekki má aka eða riða um göturnar, þar sem fólk hefur safnast saman til að 4. júní hlusta á hornablástur eða þess háttar, nema með leyfi lögreglunnar.

36. gr.

Á miðri götu má ekki nema staðar með hest eða ökutæki, heldur skal það gert sem næst gangstéttinni eða götujaðri, og skal snúa farartækinu þannig, að hlið þess sé jafnhliða gangstéttinni eða götujaðrinum. Ekki má nema staðar, þar sem hestur eða ökutæki heldur kyrru fyrir beint á móti hinum megin á götunni. Enn fremur er bannað að nema staðar með hest eða ökutæki á gatnamótum eða nær þeim en 5 metra frá götuhorni miðað við húsalínu.

37. gr.

Með hesta eða ökutæki má ekki nema staðar á götum bæjarins, nema meðan ferming eða afferming á sér stað, og skal það gert gangstéttarmegin. Farþegar skulu og þeim megin stíga upp í farartæki og út úr því.

38. gr.

Bæjarstjórnin eða lögreglustjóri getur ákveðið, að bifreiðastjórar skuli ætíð, er þeir ætla að beygja fyrir götuhorn, eða til að fara yfir þvera götu, gefa merki um það í tæka tíð, til hvorrar handar þeir ætla að beygja. Sömuleiðis, að þeir gefi rautt ljósmerki, er þeir draga skyndilega úr ferð bifreiðar sinnar eða stöðva hana.

Bæjarstjórn eða lögreglustjóri getur ákveðið, að bifreiðastjórar, sem aka bifreið, er ekki hefur sérstök hliðarmerkjatæki, svo og vagnstjórar, riðandi menn og hjólreiðamenn, skulu gefa merki, er þeir breyta stefnu, nema staðar eða draga verulega úr ferð, með því að rétta út hönd sína til hægri eða vinstri, eftir því til hvorrar handar þeir ætla að beygja, og með því að rétta sömu hönd beint upp, er þeir draga úr ferð eða stöðva, og að aðrir ökumenn, riðandi menn og hjólreiðamenn, skuli gefa þessi merki með því að rétta út hægri eða vinstri hönd, eftir því til hvorrar handar þeir ætla að beygja, og með því að rétta hönd beint upp, ef þeir draga úr ferð eða ætla að nema staðar.

39. gr.

Ef vegfarandi veldur slysi, hvort sem það er hans sök eða ekki, skal hann þegar nema staðar, skýra frá nafni sínu og heimilisfangi, og hjálpa þeim, sem slasast hefur, ef þörf gerist.

40. gr.

Hlass, sem flutt er á ökutæki um bæinn, má ekki vera þyngra en svo, að ökutækið beri það auðveldlega. Því skal vera fyrir komið og fest svo, að ekki haggist.

Ökutæki, sem flutt er á mól, mold, mykja, sandur, fiskúrgangur o. þ. h., skulu vera svo gerð, að lögreglan telji við hæfi, svo að eigi sé hætt á, að úr þeim hrynji eða slettist. Þau skulu og vera lokuð, ef flytja á grút eða fljótandi efni eða a. þ. h. Nú er á þessu misbrestur og er þá ökumanni skylt að hreinsa óhreinindin burtu af götunni. Lögreglan getur einnig með valdi hindrað slíkan akstur, er brýtur í bág við lögreglusamþykkt bæjarins. Skylt er ökumanni að ganga þannig frá hlassi sínu, að engin hætt sé á, að nokkuð geti fallið af hlassinu niður af ökutækinu. Skal hlassið svo bundið á ökutækið með netjum eða þéttum og sterkum böndum, að lögreglan telji við hæfi, einkum ef um tunnur, timbur, torf, mó eða annað lauslegt er að ræða. Aldrei má svo mikið háfermi vera á ökutækinu, að lögreglan telji hættu á, að það eða farmur þess geti slengzt á eitthvað, er fyrir verður, eða oltið um.

Þegar ekið er bjóðastömpum, má hlassið ekki vera hærra en tvær raðir, og ekki má flytja menn á palli bifreiðarinnar, er slíkir flutningar eiga sér stað.

41. gr.

Hjól á ökutækjum skulu vera slétt og nægilega breið, svo að ekki marki þau yfirborð gatna. 4. júní

Að öðru leyti skal fara eftir ákvæðum bifreiðalaganna og þeirra laga, sem sett eru eða kunna að verða sett um umferðina.

121

IV. KAFLI

Um bifreiðar.

42. gr.

Bifreið nefnist í samþykkt þessari hvert það ökutæki, sem knúð er áfram af aflvél í ökutækinu sjálfu og ætlað er til þess að flytja fólk eða varning. Samþykktin nær þó ekki til vagna, sem renna á spori eða ökutækja, sem notuð eru eingöngu af slökkviliði.

43. gr.

Lögreglustjóri eða bæjarstjórn getur takmarkað eða bannað umferð bifreiða á einstökum götum, ef slík umferð álízt hættuleg eða til sérlegra óþæginda fyrir aðra umferð, eða á vorin meðan klaka leysir úr jörð. Sömmuleiðis getur lögreglustjóri eða bæjarstjórn takmarkað bifreiðaferðir innanbæjar að næturlagi.

Fasta afgreiðslu bifreiða má einungis hafa í því húsnæði eða á þeim stað, er bæjarstjórn hefur samþykkt að fengnum tillögum lögreglustjóra.

44. gr.

Um gerð bifreiða fer eftir þeim lögum og reglugerðum, sem þar um gilda á hverjum tíma.

Á sérhverri bifreið, sem ekið er um lögsagnarumdæmi Keflavíkur, getur bæjarstjórn ákveðið tæki, sem lögreglustjóri tekur gild, og gefa má með greinileg merki um það, til hvorrar handar bifreiðarstjóri ætlar sér að beygja, svo og um það, að hann dragi skyndilega úr ferð bifreiðar, eða stöðvi hana (sbr. 38. gr.). Horn þau, sem notuð eru til þess að gefa með hljóðmerki innanbæjar, skulu þannig gerð, að þau gefi þægilegt, djúpt hljóð. Um gerð hornanna ákveður lögreglustjóri nánar í samráði við sérfróða menn.

Ljós bifreiða, sem aka um bæinn, mega ekki vera svo sterk né þannig stillt, að þau villi vegfarendum sýn.

45. gr.

Á bifreiðum, sem ekið er um lögsagnarumdæmið á tímabilinu frá 1. ágúst til 15. maí, skulu vera ljós á þeim tíma, sem segir í eftirfarandi töflu:

7. jan. .... frá kl. 15.20 til kl. 9.50	16. apríl .... frá kl. 20.40 til kl. 4.20
14. — ..... — — 15.40 — — 9.35	21. — ..... — — 20.55 — — 4.00
21. — ..... — — 16.00 — — 9.15	28. — ..... — — 21.15 — — 3.40
28. — ..... — — 16.25 — — 8.55	7. maí ..... — — 21.45 — — 3.05
7. febr. .... — — 17.00 — — 8.25	14. — ..... — — 22.25 — — 2.45
14. — ..... — — 17.20 — — 8.05	1. ágúst .... — — 22.10 — — 2.55
21. — ..... — — 17.45 — — 7.40	7. — ..... — — 21.50 — — 3.15
28. — ..... — — 18.05 — — 7.15	14. — ..... — — 21.25 — — 3.40
7. marz .... — — 18.30 — — 6.50	21. — ..... — — 21.00 — — 4.00
14. — ..... — — 18.50 — — 6.25	28. — ..... — — 20.35 — — 4.20
21. — ..... — — 19.10 — — 6.00	1. sept. .... — — 20.10 — — 4.40
28. — ..... — — 19.30 — — 5.35	7. — ..... — — 19.50 — — 5.00
7. apríl .... — — 20.00 — — 5.00	14. — ..... — — 19.25 — — 5.20

121	21. sept.	frá kl. 19.00 til kl. 5.40	14. nóv.	frá kl. 15.55 til kl. 8.25
4. júní	28. —	— — 18.35 — — 6.00	21. —	— — 15.35 — — 8.50
	7. okt.	— — 18.05 — — 6.25	28. —	— — 15.20 — — 9.10
	14. —	— — 17.40 — — 6.50	7. des.	— — 15.00 — — 9.35
	21. —	— — 17.15 — — 7.10	14. —	— — 14.55 — — 9.50
	28. —	— — 16.50 — — 7.30	21. —	— — 14.50 — — 10.00
	7. nóv.	— — 16.20 — — 8.05	28. —	— — 15.00 — — 10.00

46. gr.

Sérhver bifreiðareigandi, sem búsettur er hér í bænum, skal senda lögreglustjóra tilkynningu um bifreið sína, áður en hún er tekin til notkunar. Lögreglustjóri lætur skoða bifreiðina og greiðir bifreiðareigandi kostnaðinn. Fullnægi bifreiðin ákvæðum bifreiðalaga og reglugerða samkvæmt þeim og þessarar samþykktar, skrásetur lögreglustjóri hana og afhendir eiganda tvö merki með áletruðu Ø og tölumerki, og skal festa annað framan á en hitt aftan á bifreiðina, og má ekki taka þau af henni eða hylja á nokkurn hátt meðan bifreiðin er notuð.

Eigendaskipti bifreiða skal bæði seljandi og kaupandi tilkynna lögreglustjóra skriflega. Utanbæjarbifreiðar mega því aðeins fara um götur bæjarins, að framan og aftan á þeim sé greinilegt skrásetningamerki þeirra.

47. gr.

Enginn má stýra bifreið, nema hann hafi ökuskirteini, er heimili honum að stýra bifreið. Meðan ekið er, má bifreiðarstjóri ekki sleppa hendi af stýri bifreiðar sinnar, og varast skal hann að tala við farþega.

Bifreiðaeftirlitið ákveður, hve margir menn mega vera í einu í bifreið, og mega aldrei vera í henni fleiri menn, enda skal bifreiðarstjóri ávallt hafa meðferðis skirteini bifreiðaeftirlitsmanns, er tiltekur farþegafjölda. Í hverri slíkri bifreið skulu vera til sýnis öll gildandi ákvæði laga og reglugerða um bifreiðar, svo og gjaldskrá.

Bifreiðarstjóri má ekki neita áfengra drykkja eða vera undir áhrifum áfengra drykkja við bifreiðaaakstur.

48. gr.

Ökuhraða bifreiða skal ávallt stilla svo, að komizt verði hjá slysum, og þannig, að umferð um götuna sé ekki trufluð, og má ökuhraði aldrei vera meiri en 25 km á klukkustund. Þar, sem bifreiðarstjóri sér skammt frá sér, í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem vegur er sleipur og þar sem mikil umferð er, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka hraðara en svo að stöðva megi bifreiðina þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur, gangstéttir né byggingar. Nota skal snjókeðjur, er hálka eða snjór er á vegum.

49. gr.

Ef bifreið mætir vögnum eða vegfarendum á stað, þar sem hvorugir komast fram hjá öðrum, skal bifreiðin aka til baka og nema staðar, þar sem hinir komast fram hjá.

50. gr.

Bifreiðarstjóri skal gefa hljóðmerki með horni sínu í tæka tíð, þegar hætt er við árekstri.

Hætta skal hann að gefa hljóðmerki, ef hestar hræðast eða verða óróir og ekki má hann gefa hljóðmerki um leið og bifreiðin fer fram hjá hestum.

Bifreiðarstjórar skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að gera ekki hávaða um nauðsyn fram með hljóðmerkjum. Þeim ber að sjá um, að farþegar í vögnum þeirra hafi ekki neinn hávaða, er raski friði. Óheimilt er bifreiðarstjórum að gefa hljóðmerki, nema umferðin gefi tilefni til þess.

51. gr.

121

Bannað er að nota til eldsneytis á bifreið steinolíu eða annað, sem reykur 4. júní stafar af.

V. KAFLI

Um reiðhjól.

52. gr.

Eigandi eða umráðamaður reiðhjóla ber ábyrgð á, að það fullnægi ákvæðum samþykktar þessarar, er það er í notkun með vitund og hans vilja. Hann ber einnig ábyrgð á öðrum brotum á hjólreiðaákvæðum þessarar samþykktar, ef hann lánar það unglingi undir 15 ára.

Bæjarstjórn, í samráði við lögreglustjóra, getur ákveðið, að skrásetja skuli hjá lögreglunni öll reiðhjól, sem notuð eru í umdæminu og þeim gefin einkenni, og er þá öllum hjóláeigendum skylt að koma með hjól sín á lögregluvarðstofuna eftir nánari tilkynningu lögreglunnar. Reglur þær, sem bæjarstjórn og lögreglustjóri koma sér saman um, skulu birtar í Lögbirtingablaðinu, og skal þar ákveða gjald fyrir skrásetningu og einkenni. Gjaldið rennur í bæjarsjóð, en bæjarsjóður kostar skrásetningu og einkenni.

53. gr.

Þeir, sem fara á reiðhjóli um götur bæjarins, skulu gæta þess, sem hér segir:

- a. Á hjóli mega ekki í senn vera fleiri menn en hjólið er gert fyrir. Sá, sem stýrir hjóli, skal ætíð halda að minnsta kosti annarri hendi um stýrið og hafa báða fætur á stigsveifum. Enginn má flytja með sér á hjóli hluti, sem valdið geta hættu eða hindrað umferðina.
- b. Á hverju hjóli skal vera bjalla, sem gefur hvellt hljóð, en ekki horn né annar hljóðgjafi, og skal hjólamaður láta til hennar heyra, ef hætt er við árekstri.
- c. Ljósker, er snúi fram og lýsi fram undan sér, skal vera á hverju reiðhjóli, þegar farið er að skyggja. Ljós skal tendrað á þeim tíma, sem ákveðinn er til tendrunar á ljósum bifreiða í 45 gr.
- d. Ökuhraði á hjóli má ekki vera meiri en 25 kílómetrar á klukkustund og þar sem hjólamaður sér skammt frá sér á kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem mikil er umferð og þar sem vegur er sleipur, skal gæta sérstakrar varúðar og má aldrei aka hraðar en svo, að stöðva megi hjólið þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur, gangstéttir né byggingar. Skylt er hjólamanni að nema staðar, ef reið hans veldur því, að hestur fælist eða gerist órór.
- e. Byrjendur mega ekki æfa sig á hjólum á götum bæjarins. Ekki má hjóla á gangstéttum né yfir þær og ekki inn eða út úr hliðum.
- f. Enginn má aka reiðhjóli undir áhrifum áfengis eða ef honum af öðrum ástæðum er ekki treystandi til að stýra reiðhjóli örugglega.

VI. KAFLI

Um reið, hestaflutning og akstur á götum bæjarins.

54. gr.

Á almannaferi má ekki riða eða aka hraðara en á hægu brokki, og þar sem mikil er umferð, gatan mjó eða farartálmi á veginum, skal aðeins fara fót fyrir fót. Lögreglan getur skipað svo fyrir, hvenær sem nauðsyn þykir, að fara skuli aðeins fót fyrir fót á tilteknu svæði, og þar sem margir vagnar koma saman á einn stað, getur hún raðað þeim eða skipað þeim að nema staðar um stund.

121 Ríðandi menn og vagnstjórar skulu í tæka tíð gera viðvart mönnum, sem á 4. júní undan þeim ganga.

Eigi má ríða eða aka um gangstéttir bæjarins.

55. gr.

Það er með öllu bannað að ríða, beita fyrir vagni eða flytja farangur á höltum eða meiddum hestum, eða svo horuðum, að ekki hafi þeir fullan þrótt. Hestar, sem bita eða slá, skulu auðkenndir á þann hátt, að áberandi skúfur sé festur á ennistopp eða tagl.

56. gr.

Ríðandi mönnum, lestamönnum og öðrum, er flytja á áburðarhestum, er skylt að víkja úr vegi og jafnvel út af götunni fyrir vögnum og bifreiðum, er þeir mæta, ef vagninn kemst ekki leiðar sinnar að öðrum kosti. Með áburðarhesta má ekki hafa lengri viðdvöl á götunum en nauðsynlegt er til þess að taka ofan eða láta upp klyfjar. Um reiðhesta gildir hið sama, eftir því sem við á.

57. gr.

Vagnar skulu vera svo sterkir og vandaðir að smíði, að ekki sé hætt við bilun. Þeir mega ekki vera svo stórir um sig, að þeir hindri umferðina. Vagnar þeir, sem notaðir eru til mjólkurflutninga eða til annarra flutninga, sérstakrar tegundar, skulu gerðir eins og fyrir kann að vera mælt í sérstökum reglugerðum.

Aktygin skulu vera haldgóð og hesturinn vel girtur við vagninn. Sæti ökumannsins á vagninum skal haga þannig, að hann sjái bæði vel framundan sér og til beggja hliða. Ef hlassið er svo fyrirferðarmikið, að það byrgi útsýnið, er ökumanni skylt að ganga vinstra megin við vagninn og teyma eykinn.

58. gr.

Ökumenn og vagnstjórar skulu vera nógu sterkir og þroskaðir til þess starfs, enda hafi þeim verið kennt að stýra hesti og vagni af æfðum ökumanni. Hesta má ekki slá með öðru en þar til gerðum keyrum eða ólarsvipum. Vírsvipur eða prik má ekki nota. Aldrei má slá hesta í höfuðið, fætur eða nára. Vagnhlass má ekki vera þyngra en svo, að hestum veitist létt að draga það.

59. gr.

Sami ökumaður má ekki fara með fleiri en tvo vagna, er tengdir séu saman. Það er bannað að festa sleða eða handvagn við aktól, sem hestum er beitt fyrir.

Tveir vagnar eða fleiri mega ekki aka samhliða. Eigi má nema einn maður ríða við hliðina á vagni.

60. gr.

Ökumenn og ríðandi menn mega ekki yfirgefa hesta sína á almannafæri, nema annar maður haldi í taumana eða hesturinn sé bundinn tryggilega. Á almannafæri má ekki taka beizli af hesti, sem beitt er fyrir vagn, nema meðan honum er gefið.

61. gr.

Um sleða, sem hestum er beitt fyrir, gilda sömu reglur og um vagna, að því viðbættu, að á aktygi hestsins skal festa bjöllur, þannig gerðar, að til þeirra heyrist í hæfilegri fjarlægð.

VII. KAFLI

Um alifugla, gripi og fénað.

121

4. júní

62. gr.

Alifugla má eigi hafa nema í tveggja metra hárrí hæsnávírsnetsgirðingu eða annarri álíka girðingu, er lögreglan metur. Eigendur alifugla bera ábyrgð á, að alifuglar fari eigi inn í garða manna eða svæði, þótt ógirt séu. Nú er misbrestur á þessu, og getur lögreglan þá látið slátra alifuglum á kostnað eiganda og selt, ef kostnaðurinn er ekki tafarlaust greiddur. Einnig getur lögreglan látið slátra þeim alifuglum, er hún telur eiga of illt eða eru til óþrifa. Er eigendum skylt að endurgreiða slátrunarkostnaðinn.

63. gr.

Allur geitfénaður er bannaður í Keflavík.

Geitfé, sem hér eftir yrði flutt til lögsagnarumdæmisins, skal lóga á kostnað eigenda.

64. gr.

Bæjarstjórn kys þrjá menn í fjallskilastjórn til þriggja ára. Þeir skipta með sér verkum, ef bæjarstjórn hefur ekki öðruvísi ákveðið. Allar kindur á kaupstaðarlóðinni skulu reknar í afrétt fyrir 15. júní ár hvert, en fjallskilastjórn skal fyrirskipa fjárreksturinn í afrétt fyrir, ef hún telur henta. Er öllum fjáreigendum skylt að hlíta fyrirmælum fjallskilastjórnar um burtrekstur fjárins í afrétt, smölu af rétta og heimalanda og jafnar fjallskilastjórn kostnaðinum niður á fjáreigendur eftir fjáreign þeirra. Á tímabilinu frá því féð skal rekið í afrétt og til fyrstu gangna ár hvert, mega engar kindur finnast á verzlunarlóðinni, nema þær, sem eru hafðar í húsi eða girðingu, sem lögreglan tekur gilda, ella getur lögreglan látið slátra kindunum á reikning eiganda. Skemmdir búfjár (alifugla, sauðfjár og annars búpenings), usla og grasnám meta tveir óvilhallir, dómkvaddir menn.

Að öðru leyti gefur bæjarstjórn út allar nánari reglur um fjallskil.

65. gr.

Enga gripi má reka ógætilega um götur bæjarins. Ársögömull naut eða eldri skulu ávallt leidd í nægilega traustu bandi og a. m. k. tveir menn fylgja. Lögreglustjóri eða bæjarstjórn geta bannað að láta naut ganga með kúm innan umdæmisins.

66. gr.

Sauðkindur mega ekki ganga lausar á götum bæjarins, nema maður fylgi til að gæta þeirra. Eigandi greiði allan kostnað við handsömun og varðveizlu þeirra. Selja má kindurnar til lúkningar kostnaði þessum.

67. gr.

Á almannafæri mega hestar ekki ganga lausir, og lausa hesta má ekki reka um götur bæjarins, nema innanbæjarhesta, sem fluttir eru úr haga og í.

Fælnir og slægir hestar mega aldrei ganga lausir. Hesta, sem leika sér eða fara á hlaupum um götur bæjarins, skal handsama. Hesta, sem ráfa umhirðulausir um göturnar, skal lögreglan hýsa og fódra. Eigandi greiði allan kostnað við handsömun og varðveizlu þeirra. Selja má hrossin til lúkningar kostnaði þessum.

68. gr.

Á götum bæjarins mega ríðandi menn eigi teyma meira en tvo hesta við hlið sér. Eigi má heldur teyma meira en einn hest samhliða vagni eða hjóli, né fleiri en tvo hesta lausa samhliða.

121

4. júní

69. gr.

Um hrossarekstra og sauðfjárrekstra, sem koma til bæjarins til útflutnings eða slátrunar, gerir lögreglustjóri þær fyrirskipanir, sem nauðsynlegar þykja til þess að afstýra farartálma eða hættu fyrir vegfarendur.

VIII. KAFLI

Um hunda.

70. gr.

Hundahald er bannað í Keflavík, nema með sérstöku leyfi.

Skyldur er hver hundeigandi að hafa helsti á hundum sínum með áletruðu Kvík og tölu. Bæjarsjóður útvegar merkisþjöldin, en lögreglustjóri afhendir þau eigendum hundanna, gegn greiðslu andvirðis þeirra, sem rennur í bæjarsjóð.

Hver hundur, sem ekki ber slíkt helsti eða fylgir utanbæjarmanni, er réttdræpur, ef eigandi hirðir hann ekki og greiðir áfallinn kostnað innan viku eftir að hundurinn hefur verið auglýstur.

71. gr.

Grimma hunda og hunda, sem hafa þann vana að ónáða menn og hræða með glepsi, urri eða gelti, eða sem eru óvenju stórir, ber eigendum að binda eða mýla tryggilega, að viðlagðri sekt samkvæmt 112. gr.

72. gr.

Hundar mega ekki fara um kaupstaðarlóðina, nema fulltiða maður leiði þá í bandi.

Enginn má siga hundi á mann, né láta farast fyrir að aftra hundi sínum, þegar hann verður var við að hann ræðst á mann. Hver, sem brýtur á móti þessu, skal seta sektum, þó ekkert tjón hafi hlotizt af. Það er bannað að egna hunda eða siga þeim saman á almannafæri.

73. gr.

Blóðhunda, eða aðra grimma hunda, má ekki nota til vörzlu, hvorki utan húss né innan.

74. gr.

Skylt er að hundahreinsun fari fram tvisvar á ári, vor og haust, og er hunda-eigendum skylt að færa hundahreinsunarmanni hunda sína til hreinsunar eftir ákvörðun hans.

Bæjarstjóri skipar hundahreinsunarmann og greiðir bæjarsjóður kostnaðinn af hreinsuninni.

IX. KAFLI

Um friðun almenningsigna o. fl.

75. gr.

Mannvirki og hluti, hverju nafni sem nefnast, er ætlaðir eru til almennra afnota eða prýði á almannafæri, svo sem kirkju, skóla, kirkjugarð, minnisvarða, götumljósker, umferðamerki, björgunartæki, vatnsleiðslubrú, nafnspjöld á götum og húsum, brunahana, tré, blómsturgarða, girðingar og annað þess háttar, má enginn skemma, ekki heldur ata eða saurga, ekki rífa, rispa, tjarga, mála eða teikna á þá.

76. gr.

Enginn má skemma girðingar né setjast á þær eða klifra yfir þær. Enginn má skemma eða troða ræktaða bletti, grasreit eða trjágarða, hvort sem eru girtir eða ógirtir.

77. gr.

Í kirkjugarðinum mega engir leikir eða önnur ótilhlýðileg hegðun eiga sér stað. Tré eða jurtir, sem gróðursettir eru á grafreitum, má enginn rífa upp eða færa burt né spilla eða saurga grafreitinn á nokkurn hátt. Enginn má hafa með sér hund inn í kirkjugarðinn. Skepnum má eigi beita í kirkjugarðinum. Börn yngri en 14 ára mega ekki vera í kirkjugarðinum, nema þau séu í fylgd með fullorðnum, sem ber ábyrgð á framferði þeirra.

121

4. júní

X. KAFLI

Um götuspjöld, húsnúmer og uppfestar auglýsingar.

78. gr.

Bæjarstjórn ákveður nöfn á götum og lætur festa upp töluspjöld og nafnspjöld eða mála nöfnin á götuhornin, þar sem þurfa þykir.

Brot gegn reglum, er bæjarstjórn, í samráði við heilbrigðisnefnd, setur um umgengni um sundlaug, skemmtigarða, kirkjugarða, leikvelli, íþróttavelli og önnur opinber svæði eða hús til almenningsafnota, varða refsingu samkvæmt samþykkt þessari. Lætur bæjarstjórnin birta slíkar reglur á viðeigandi hátt.

79. gr.

Lögreglustjóri ákveður hvar festa skuli opinberar auglýsingar, útgefnar af valdsmanni, útvegar auglýsingaspjöld eða auglýsingakassa í því skyni og sér um viðhald þeirra.

Bæjarsjóður greiðir kostnaðinn.

Bæjarstjórn ákveður, hvar festa skuli upp aðrar opinberar auglýsingar.

Auglýsingar um sjónleika, samsöngva, sýningar og aðrar skemmtanir, sem leyft er að halda, má festa upp hvar sem er með samþykki hlutaðeigandi húsráðenda.

Aðrar auglýsingar má og festa upp með leyfi húsráðenda, þá er lögreglustjóra hafa verið sendar þær samkvæmt prentfrelsislögnum.

80. gr.

Uppfestar auglýsingar skal auglýsandi taka niður, þegar þær hafa fullnægt tilgangi sínum.

Löglega uppfestar auglýsingar má annars enginn rífa niður, saurga þær eða gera þær ólæsilegar á nokkurn hátt.

XI. KAFLI

Um samkomur, knattborðsstofur, veitingahús og almennar skemmtanir.

81. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er almenn veitingasala matar og drykkja, kaffi- og ölstofur, sem og gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjórnarinnar og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingarnar.

Hafa skal nægilegt starfsfólk og dyragæzlu eftir því, er lögreglan telur nauðsynlegt til þess að halda uppi reglu og þrifalegri umgengni.

Veitinga- og greiðasölu má aðeins hafa um hönd í húsnæði, sem að dómi heilbrigðisnefndar er til þess hæft og bæjarstjórn hefur samþykkt. Þetta ákvæði nær einnig til þeirra veitinga og greiðasöluhúsa, sem eldri eru en þessi samþykkt.

Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

121

4. júní

Á almennum veitingastöðum eða samkomustöðum má enginn gerast sekur í móðgandi, ofsalegu atferli eða hávaða, svo að aðrir gestir, húsbóndi eða heimilisfólk eða nágrannar hafi ónæði af. Þar má heldur eiga sýna af sér ósæmilega eða hneykslanlega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd. Eigi er heimilt að láta ölvuðum manni í té nokkurs konar veitingar umfram lífsnauðsynjar á almennum veitinga- eða samkomustað.

Hverjum þeim, sem hefur á hendi veitingasölu matar eða drykkja, eða selur gistingar, er skylt að gera það sem í hans valdi stendur til þess að afstýra því, að nokkuð það fari fram í veitingastofu hans eða gistihúsi, sem er á móti góðri reglu eða velsæmi. Skal hann sjá um, að loftræsting og þrifnaður sé í góðu lagi. Verði misbrestur á að reglum þessum sé fylgt, að dómi lögreglunnar, eða fullnægi veitingastaðir ekki skilyrðum 81. gr., er lögreglustjóra heimilt að banna veitingar á þessum stöðum um stundarsakir eða fyrir fullt og allt, ef ekki er bætt þegar úr ágöllumunum, að gefinni aðvörðun, og loka veitingahúsinu.

83. gr.

Veitingahúsum, kvikmyndahúsum, kaffihúsum, knattborðstofum og öðrum slíkum skemmtistöðum skal lokað kl. 23½ til 7, og allir gestir, sem hafa þar ekki næturstað, skulu farnir út eigi síðar en ½ stundu eftir að lokað er. Knattborðstofum og öðrum slíkum skemmtistöðum skal auk þess lokað allar stórhátíðir og aðra helgidaga frá kl. 12—16.

Skemmtunum, dansleikjum og öðrum samkvæmum, sem fram fara á almennum skemmtistöðum, félagsheimilum eða veitingahúsum, skal slitið í síðasta lagi kl. 1 eftir miðnætti. Lögreglustjóri getur þó veitt undanþágu og leyft, að skemmtanir og önnur samkvæmi, sem haldin eru á laugardagskvöldum, megi standa til kl. 2 eftir miðnætti. Þó skal hilylum, er skemmtunin fer fram í, lokað kl. 23½ og hvorki gestum né félagsmönnum veittur aðgangur eftir þann tíma.

84. gr.

Enginn má setja upp knattborðstofu nema með leyfi lögreglustjóra. Lögreglustjóri getur og afnumið leyfi, ef hann álitur ástæðu til. Unglingar undir 18 ára aldri mega ekki koma á knattborðstofur og er á ábyrgð knattborðstofuhafa ef út af er brugðið.

85. gr.

Enginn má halda opinbera sjónleiki, hlutaveltu, dansleiki, myndasýningar, samsöngva eða aðrar skemmtanir, sem aðgangur er seldur að, nema með leyfi lögreglustjóra. Þeim, sem fá þetta leyfi, er skylt að hlýta þeim ákvörðunum, er lögreglustjóri setur um löggæzlu og til þess að afstýra brunahættu, og greiða þann kostnað sem af því leiðir.

86. gr.

Skylt er þeim, er halda samkomur, að hafa minnst 1 mann sem lögreglustjóri útnefnir, sem dyravörð til þess að gæta reglu í og við samkomuhúsið.

Við allar opinberar samkomur skal slökkviliðsstjóri eða einhver sá, er hann tilnefnir úr slökkviliðinu, gæta þess að öll eldfæri séu í góðu lagi, og að eigi sé farið óvarlega með eld í húsinu. Við leiksýningar og skrautsýningar ber þeim manni að vera minnst tvo klukkutíma í húsinu eftir að samkomunni er slitið. Greiðir sá eða þeir, sem skemmtunina halda eða húsið hafa á leigu, kostnað þann, er af þessu leiðir, til eftirlitsmanna.

87. gr.

Hver sá, sem samkvæmt framansögðu hefur fengið leyfi til þess að halda sjónleiki, dansleiki, samsöng eða einhverja þá skemmtun eða sýningu, sem talin er að

framan, er skyldur að sjá um, að ekkert það fari fram, sem brýtur í bága við reglu 121 eða velsæmi. Ef misbrestur verður á þessu, er lögreglunni heimilt að slíta samkomunni og skipa áhorfendum og öðrum, sem við eru staddir, að fara burtu. 4. júní

88. gr.

Húseigendur og húsráðendur geta bannað, að sá, er leyfi hefur fengið til þess að halda skemmtanir samkvæmt framansögðu, noti það á þeirra lóð. Sömu leiðis er sérhverjum, sem hefur sjúkling á heimili sínu, eða ef aðrar gildar ástæður eru fyrir hendi, heimilt að krefjast þess, að engar almennar skemmtanir, sem háreiði er að, séu hafðar svo nærri húsi hans, að hætta eða tjón geti af því hlotizt.

89. gr.

Unglingum innan 16 ára er bannaður aðgangur að almennum danssamkomum, að veitingahúsum, kaffistofum eða slíkum veitingastofum, og almennum kvikmyndasýningum, sem eigi eru ætlaðar fyrir börn. Barnaverndarnefnd getur þó veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef unglingar eru í fylgd aðstandenda.

Þar sem unglingum er bannaður aðgangur að skemmtistöðum, mega þeir heldur ekki hafa þar stöður, og ber sá, er stendur fyrir skemmtuninni, ábyrgð á, að þessum ákvæðum sé hlýtt.

Á slíkar samkomur má engum leyfa aðgang, nema hann sanni, að hann sé orðinn 16 ára. Heimilt er barnaverndarnefnd, á kostnað þess, er rekur veitingastofu, kvikmyndasýningar eða aðrar samkomur, sem aðgangur er seldur að, eða dansfélags, er það heldur samkomuna, — að skipa eftirlitsmann til þess að hafa eftirlit með aðgangi unglinga að samkomunni, knattborðsstofum eða veitingastofum. Lögreglustjóri úrskurðar kostnaðarupphæð við eftirlitið.

Heimilt er lögreglunni að reka alla út af dansleik eða dans-„klúbb“, sem eigi geta sannað þegar í stað, að þeir séu 16 ára, og eigi hafa undanþágu barnaverndarnefndar samkvæmt framangreindu.

90. gr.

Í bæjarsjóð skal greiða 25—50 kr. af hverri kvikmyndasýningu og 25—75 kr., eftir nánari ákvörðun bæjarstjórnar, af öllum skemmtunum, nema fyrirlestrum, skemmtunum höldnum í góðgerðaskyni eða til fjáröflunar kirkju eða kristnihalds, og skemmtunum, sem bæjarstjórn undanskilur gjaldinu.

91. gr.

Nú er félag stofnað, sem hefur dansskemmtanir aðallega að markmiði, og gilda þá sömu reglur um aðgang unglinga undir 16 ára að danssamkomum slíkra félaga og um aðgang þeirra að almennum dansleikjum.

92. gr.

Í hverju veitingahúsi, veitingastofu eða almennu samkomuhúsi skulu vera nægilega mörg snyrtiherbergi með vatnssalernum, eftir nánari ákvörðun heilbrigðisnefndar, og skal gestum heimill aðgangur að þeim. Skal veitingamaður eða húseigandi sjá um, að þeim sé ávallt haldið vel hreinum og þeirra gætt á fullnægjandi hátt, meðan á veitingum eða samkomu stendur. Nú verður misbrestur á þessu, og getur lögreglan þá lokað húsinu um skemmri eða lengri tíma.

93. gr.

Nú telur heilbrigðisfulltrúi eða heilbrigðisnefnd umgengni, framreiðslu, framleiðslu eða annað starf starfsfólks í veitingastofu, matsöluhúsi, matvörubúð, eða starfsmenn, þar sem matvara er framleidd eða að einhverju leyti tilreidd eða hand-

- 121 fjötluð, vera svo óþrifalega, að óhollusta eða sóttnæmi geti stafað af, og getur lög-
4. júní reglustjóri eða heilbrigðisnefnd þá krafizt, að starfsmaður sá, er þannig er ástatt um, láti þegar af slíkum störfum, ella lokað húsinu eða búðinni.

94. gr.

Nú er ofangreindum reglum, sbr. 81—90. gr. og 94.—95. gr., þrátt fyrir áminningar, ekki hlýtt, eða ef ræsting (þar á meðal loftræsting), umgengni um veitingastofu, knattborðsstofu eða annað samkomuhús, eða einhverja klefa þess, einkum salerni og snyrtiherbergi, að álitu lögreglustjóra er sóðaleg eða húsakynni ósæmilega léleg, er lögreglustjóra heimilt að banna veitingar og samkomur í samkomuhúsum þessum og loka þeim um stundarsakir, unz úr hefur verið bætt á fullnægjandi hátt að dómi heilbrigðisnefndar.

XII. KAFLI

Um almennt hreinlæti og þrifnað o. fl.

95. gr.

Á almannafæri má enginn fleygja hræjum, rusli eða öðrum óhreindindum. Í ræsi má eigi kasta neinu því, er stíflað getur vatnsrásina.

Sorpi, slori, ösku eða öðrum óhreindindum má eigi kasta annars staðar en þar, sem lögreglustjóri ákveður í samráði við heilbrigðisnefnd.

Heimilt er heilbrigðisnefnd á kostnað bæjarins að setja upp ílát á almannafæri, er vegfarendur mega kasta í smárusli.

96. gr.

Lifrarbræðslu, síldarbræðslu eða spikbræðslu eða verksmiðjuíðnað má ekki setja á stofn á lóð bæjarins, nema þar sem heilbrigðisnefndin til vísar.

Atvinna þessi, svo og síldarverkun öll og fiskaðgerð, skal standa undir sérstakri umsjón heilbrigðisnefndarinnar, og eru þeir, sem þessa atvinnu reka, skyldir til þess að hlýða þeim fyrirskipunum lögreglustjóra og heilbrigðisnefndar, sem líta að því, að allur þrifnaður sé viðhafður og allri hættu afstýrt.

97. gr.

Stampa, opnar tunnur eða föt með lifur, grút eða áburði, má alls eigi hafa á almannafæri eða við götur bæjarins, né heldur skran eða nokkuð það, sem ódaun leggur af eða er til óþrifnaðar eða til óþrýði.

98. gr.

Sorphauga, áburðarhauga, salerni, forir eða því um líkt má eigi hafa í nánd við almannafæri, nema í steinlindum gryfjum, vandlega byrgðum, enda veiti heilbrigðisnefnd samþykki til þess.

99. gr.

Skylt er húseigendum eða lóðareiganda að sjá um, að haldið sé hreinum portum og annarri óbyggðri lóð í kringum hús hans eða óbyggðri lóð, þar á meðal rústum, sem liggja að götu.

Enginn má fleygja sorpi, ösku eða öðru, er óþrifnaður eða eldhætta getur stafað af, inn á annars manns lóð eða valda, að slíkt berist inn á lóðina. Hver, sem gerist sekur um slíkt, skal sæta sektum og flytja óhreindindin tafarlaust burt á sinn kostnað og gera ráðstafanir til þess að aftra því, að óhreindindin berist af lóð hans á lóð annars manns.

Undanþágu má heilbrigðisnefnd veita, þegar sérstakar ástæður mæla með því.

100. gr.

Þar, sem holræsi er komið í götu, skal húseiganda skylt að leggja holræsi frá húsi sínu út í götuholræsið, og skal leiða allt skólþ frá því út í göturæsið, og skal vatnssalerni komið fyrir í húsinu. Húseigandi skal sjá um hreinsun á ræsum þeim, er ganga frá húsinu í göturæsið, eða rennum þeim, er liggja kunna út í göturnar, og sjá um, að afrennsli í þeim stíflist ekki.

Nú vanrækir húseigandi að leggja holræsi frá húsi sínu samkv. 1. mgr. eða að koma fyrir vatnssalerni í húsinu og framkvæmir þá holræsanefnd verkið á kostnað húseiganda.

101. gr.

Á tún og matjurtagarða, sem liggja að almannafæri, má ekki bera nokkurn þann áburð, sem megnan óþef leggur af.

102. gr.

Polla, siki og tjarnir á lóðum kaupstaðarins, sem óhollusta stafar af að álitni heilbrigðisnefndar, er lóðareigendum skylt að fylla upp og þurrka eftir nánari ákvæðum heilbrigðisnefndar.

XIII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

103. gr.

Enginn má nota skotvopn innan lögsagnarumdæmisins, nema hann hafi til þess leyfi lögreglustjóra, er einnig getur svipt hann slíku leyfi.

104. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem skylda hans er samkvæmt þessari samþykkt eða fyrirskipunum lögreglustjóra samkvæmt henni, getur lögreglustjóri látið framkvæma það. Kostnaður við þetta og yfirleitt kostnaður sá, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, er lögreglustjóri gerir til þess að hindra brot gegn því, sem bannað er í samþykktinni, greiðist af bæjarsjóði.

105. gr.

Kostnaður sá, sem að öðru leyti leiðir af framkvæmd þessarar samþykktar og ekki verður krafinn af einstökum mönnum, greiðist úr bæjarsjóði, m. a. auglýsingar lögreglunnar eða lögreglustjóra til þess að kynna almenningi ýmis ákvæði samþykktu bæjarins eða bönn til almennings.

106. gr.

Bannað er að hrækja á götuna eða gangstétt í bænum, nema í holræsi (ræsiop).

107. gr.

Lögreglustjóra og lögreglu er heimilt að banna alla umferð óviðkomandi fólks um bryggjur og út í skip.

Þegar svo stendur á, er hverjum skylt að svara lögreglunni afdráttarlaust, er hún spyr um erindi hans og metur hún þá, hvort erindi sé svo brýnt, að umferðaleyfi verði veitt.

108. gr.

Þegar sérstaklega stendur á getur bæjarstjórn sett til bráðabirgða strangari reglur um útivist barna og unglinga allt að 16 ára.

121

4. júní

121
4. júní

109. gr.
Bannað er að hafa ræsi og leiðslur úr fjósi, gripahúsi eða safngryfju í sambandi við holræsi bæjarins eða láta alidýrasaur fara á annan hátt í gegnum holræsin.

XIV. KAFLI

Um staðgildi samþykktanna og refsíákvæði o. fl.

110. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir umdæmi Keflavíkurkaupstaðar.

111. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að kr. 1000.00.
Sektarhámark þetta breytist eftir vísitölu þeirri, sem kaupgjald er greitt eftir á hverjum tíma.

Ef kenna má yfirsjón, sem barn yngra en 15 ára drýgir, skorti á hæfilegri umsjón foreldra eða annarra, sem ganga barninu í foreldrastað, skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu.

112. gr.

Mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal fara með sem opinber mál, og skulu allar sektir fyrir brot á henni renna í bæjarsjóð. Hagnað af broti sökumanns má gera upptækan í bæjarsjóð.

113. gr.

Með samþykkt þessari er úr gildi felld lögreglusamþykkt fyrir Keflavíkurhrepp, nr. 115 23. október 1934, svo og síðari viðaukar og breytingar.

Lögreglusamþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 1 3. jan. 1890, sbr. lög nr. 67 28. nóv. 1919, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 4. júní 1953.

Bjarni Benediktsson.

Gústav A. Jónasson.

122
9. júní

REGLUGERÐ

um löggæzlu á skemmtisamkomum í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu.

1. gr.

Skemmtisamkomur má eigi halda á samkomustöðum Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, nema að fengnu leyfi sýslumanns. Skal hann jafnframt ákveða, hvort löggæzla skuli vera á skemmtisamkomunni.

Forstöðumenn slíkra skemmtana skulu sækja um leyfi til skemmtanahaldsins eigi síðar en viku áður en skemmtun skal halda.

2. gr.

Dómsmálaráðherra getur, að fengnum tillögum sýslumanns, löggilt einstaka löggæzlumenn, er skulu hafa eftirlit með skemmtisamkomum, hver á sínu löggæzlu-svæði.